

КНИЖКА СЕДМА

1932-1933

ГОДИНА XXVIII

ВѢНЦИ

По поле ходятъ
Моми и момци,
Цвѣтя си берать
И виятъ вѣнци.

И виятъ вѣнци,
Хоро люлѣятъ,
Тичатъ, играятъ
И пѣсни пѣятъ.

И пѣсни пѣятъ,
Български пѣсни,
Отъ родни думи —
Вѣнци чудесни.

Сплетена въ пѣсень,
Родната речь
Сладко и звучно
Кънти на далечъ . . .

Елинъ Пелинъ

